

Jeg har nylig nævnt Brændevinsindustrien, som for Øjeblikket opkræver c. 1 $\frac{3}{4}$ Million. Jeg vil paa dette Punkt straks tage det Forbehold, at jeg kun har givet to faste Tal, nemlig den indenlandske Afgift og den udenlandske Told. Den Pris, som Brænderierne tage i Øjeblikket, kan jo selvfølgelig forandres i Morgen, og den Pris kan have været anderledes i en foregaaende Periode. Jeg vil værge mig imod den Antæ, at jeg skulde have udtalt, at den Opkrævning af 1 $\frac{3}{4}$ Mill. i Brændevinskat af den indenlandske Industri er noget, som gælder baade for Fortiden og Fremtiden.

Hvis De vil søge efter i Betænkningen, vil De endvidere finde Beregning over Fajance, Porcellæn og Glas, og siden jeg har nævnt Glas, og siden jeg tidligere har faaet en Vebredelse, fordi jeg paa et tidligt Tidspunkt har nævnt nogle Tal, vil jeg gentage dem nu, efter at de ere offentliggjorte for hele Landet. En af vore Glasfabrikker, et Aktieselskab, meddelte en Beklæggelse over, at Tolden paa Sampeglas ikke var høj nok. Vi kunne vel alle være enige om, at Sampeglas ikke er nogen egentlig Luksusartikel. Tolden paa det Parti, der var Tale om, var ca. 3,190 Kr. paa et Fakturabeløb af 5,572 Kr. Maa jeg nævne Tallene endnu en Gang: paa et Fakturabeløb af 5,572 Kr. androg Tolden 3,190 Kr., og hvilke Fordringer stiller saa dette Aktieselskab til Lovgivningsmagten? Det stiller den Fordring, at Tolden helst skal sættes op fra 3,190 Kr. til henimod 4,000 Kr.; thi ellers kan den indenlandske Fabrik ikke konkurrere. Er der nogen Mening i, at et saadan Aktieselskab skal have Lov til at opkræve en saadan Stat paa hvert eneste Hjem fra Kælder til Kvist her i Danmark, naar det viser sig, at de, trods den høje Toldbestyttelse, de have nydt, ikke en Gang ere naaede saa vidt, at de kunne konkurrere ved en Toldbestyttelse af 55—60 pCt.

Jeg har fremdraget en Statistik over Fodtøjsfabrikationen og nævnt Indførslen af denne Vare. Jeg paaviste, at vi her indførte af Fodtøj — jeg erindrer ikke Tallet nøjagtigt i Øjeblikket, men saa vidt jeg hufte var det 330,000 Pund, — medens den indenlandske Fabrikation af Fodtøj, d. v. s. Storindustriens Fabrikation — jeg medtager slet ikke det af Haandkomagere tilvirkede Kvantum Støvler og Sto — andrager ca. 2 Millioner Pund efter meget nøjagtige Oplysninger; man har meddelt mig fra sagkyndig Side. Over for disse 2 Mill. Pund af indenlandsk Stotøj, tilvirket ad storindustriell Vej, kommer en Indførsel af virkelig 300,000 Pund fremmed Fodtøj; men jeg er

bleven oplyst om, at dette fremmede Fodtøj til Dels bestaar af Artikler, som det slet ikke kan betale sig at lave her i Landet: fine Balsko, Saffiansko og den Art Barer. Hvis vi havde et absolut Indførselsforbud her i Landet, vilde man kun naa til at udelukke omtrent 150,000 Pund fremmed Fodtøj til formentlig Fordel for den indenlandske Industri. Saa meget Fodtøj vil den danske Industri i heldigste Tilfælde kunne komme til at producere mere; men samtidig giver man Fabrikterne Ret til at lægge en Toldskat paa Forbrugerne af de 2 Mill. Pund Fodtøj, der nu fabrikeres ad storindustriell Vej her i Landet. Det skal man søgte sin Opmærksomhed paa. Storindustrien hænger sig bestandig i Tallene for den fremmede Indførsel, men glemmer at fortælle Regering og Lovgivningsmagt, at man ønsker en Indskrænkning af Indførselen for at kunne plyndre Forbrugerne, eller — for at bruge et mildere Udtryk, siden man ikke synes at holde af stærke Udtryk her i Salen — udnytte Toldbestyttelsen paa hele det Kvantum, der produceres i Indlandet.

Med Hensyn til Klæder, der dog heller ikke kan kaldes en Luksusartikel i strengere Forstand, oplyser Kommissionen gennem en Forklaring, indsendt af Fabrikanten af syede Klæder, at Tolden paa Kaaestofferne er meget for høj, hvorfor de ogsaa beklage sig over den. De fremdrage 7 Eksempler, af hvilke de 6 udelukkende angaa Produkter, som bruges af den arbejdende Befolkning, medens det 7de Eksempel angaar en Artikel, der bruges af de bedrøftede Klæder, nemlig Kamgarnsstof. Det viser sig, at der i de 7 Eksempler, som Fabrikantforeningen har meddelt Toldkommissionen, og hvoraf de 6 altsaa saa godt som udelukkende angaa Arbejdernes Forbrug, svares følgende Toldstat: Af Nr. 1 39 pCt., Nr. 2 42 pCt., Nr. 3 66 pCt., Nr. 4 57 pCt.; vi komme saa til den Prove, der bruges af de mere bemidlede Klæder, og af den svares der, efter Fabrikanternes eget Opgivende, kun 7 $\frac{1}{2}$ pCt., medens der af Nr. 6, som atter bruges af Arbejderne, svares 53 $\frac{1}{2}$ pCt., og af Nr. 7 en Toldstat af 67 pCt. Det er de Tal, som Industrien selv opgiver som Toldstat paa Arbejdernes Forbrugsartikler paa Beklædningsomraadet, Trakker, Venklæder og Skjorter. Man har tidligere hørt en Udtalelse i samme Retning af en af vore Professore i Nationaløkonomi, nemlig Professor Falbe-Hansen, der i „Danmarks Statistik“ har givet en ganske lignende Forklaring af Bestyttelsesoldens Virkning paa Forbruget hos de mindst bemidlede Klæder. Han erklærede klart og tydeligt, at det selvfølgelig er disse Klæder, der bære